Reünie Banjo-orkest
zaterdag 01 april 2000

Optreden banjo-orkest op collegefeest

E.H. Alfons Bouckaert 75 jaar jong, 50 jaar priester en 20 jaar pastoor van de Onze-Lieve-Vrouwparochie in Kortrijk.
Jan Verraes (oud-leerling van het college) vond dit alvast een voldoende reden om de oprichter en bezieler van het banjo-orkest in de bloemetjes te zetten en een optreden van-dat legendarische orkest te organiseren. Enkele schroomvolle telefoontjes later was dat fameuze optreden een vaststaand gege-ven. Een twaalftal oud-muzikanten werd vlug-vlug opgeroepen, banjo's werden van de wilgen geplukt en van snaren voorzien, saxofoonrietjes opgesnord, trompetpistons gesmeerd. Het grote probleem was echter partituren van dertig jaar eerder op de kop te kunnen tikken zonder dat Fons Bouckaert daar lucht van kreeg. In de zestiger jaren waren nog geen fotokopieermachines voor-handen, vrijwel alles geschiedde met sten-cils.

De week voor de grote dag! Originele reepjes partituren werden samengekleefd, enkele notenbalken volgeschreven. Na een kwartier chaotisch repeteren viel alles plots in de plooi. Onnodig te zeggen dat we onnoeme-lijk veel plezier beleefden aan die repetitie. Op 6 juni kreeg Fons Bouckaert zijn receptie in het Kortrijkse Stadhuis, op de tonen van het door hemzelf gecomponeerde “Aperitief”. Fons was in de wolken en droomde ervan nog eens een reünie van 'zijn' orkest mee te maken. Een werkgroep ging vrijwel onmiddellijk aan de slag. Een datum - 1 april 2.000 - en een locatie - Dadizele - waren vlug gevonden. We willen alle oud-muzikanten die ooit deel hadden uitgemaakt van het orkest, en dat zijn er 198!, terugvin-den. Martin Depuydt verrichtte monniken-werk. Hij snorde 190 adressen op. Voor de repetitie in het Dadipark konden we maar liefst 24 oud-muzikanten begroeten: een

prachtig maar bont allegaartje van banjo-orkestgeneraties. De oudste is 54 jaar, de jongste 42. Van elk wat wils: een orgelist, een contrabas, drie gitaren, drie trompetten, vijf saxofonen, een accordeonist, zeven banjospelers, een drummer en twee zangers. Het werd een namiddag om nooit meer te vergeten!

Een april brak aan. 130 personen hadden aan onze oproep gevolg gegeven. Ze kwamen van heinde en ver. Uit Maastricht, bijvoorbeeld en Patrick Vallacys vloog zelf speciaal uit de VS over, om erbij te zijn. Er waren oud-leraars die het orkest tijdens de buitenlandse reizen hadden begeleid zoals Antoon Moerkerke en echtgenote, enkele kookmoeders zoals Mieke Ghesquière en de zusters Lieve, Trui en Ludwina Maertens konden evenmin op het appel ontbreken. Na het aperitief, het feestmaal en de beklijvende ontroerende toespraak van Fons Bouckaert was het "moment supréme"aangebroken: de comeback van het orkest. Het werd een optreden zonder voorgaande: Aperitief, Avond aan de berg, Trompet Song, Ballade, Weideblomke, enz. Het enthousiasme steeg ten top toen Luc Blockeel zijn 'Mimosa' bracht en toen Fons Bouckaert zelf het dirigeerstokje in zijn hand nam.

En dan was het tijd voor een verrassing. Johan en Rik Decraeme r hadden avonden lang met Fons in zijn muzikale archieven geploeterd op zoek naar oude bandopnames van openluchtoptredens in Oostenrijk, Zwitserland en Italië. In samenwerking met Guido Desimpelaere slaagden zijn erin een CD in mekaar te boksen die door Fons zelf aan al zijn gewezen muzikanten werd aangeboden. Fons zelf kreeg, onder oorverdovend applaus, het eerste exemplaar in handen. Die avond - en de aanwezigen weten dat hij nog lang, héél lang heeft geduurd - besefte iedereen wat Fons Bouckaert toen voor ons heeft betekend. De banden die toen werden gesmeed worden in 2.000 nog altijd even sterk aangevoeld.

Marc Decraemer

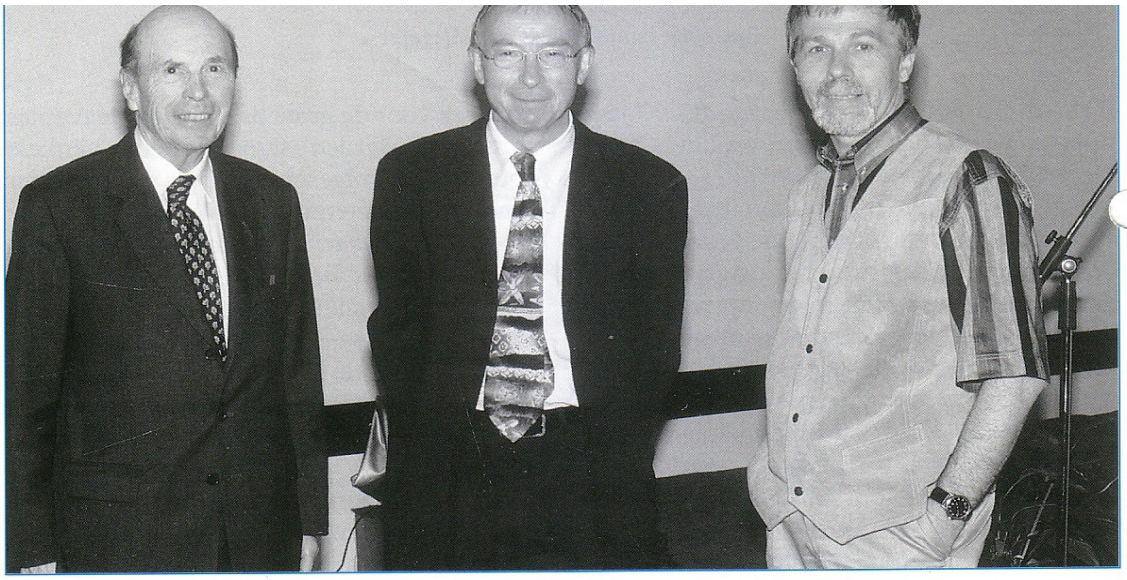

Drie hoofdredacteurs op een rij:
E.H. Edmond Ghys, Leo Lamaire en Dirk Decuypere